

گزارش اکسیون در شهر برمن به مناسبت بیست و هشتمین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی

برای برگزاری اکسیون در جهت افشای جنایات جمهوری اسلامی، بعد از ظهر روز پنجشنبه 29 سپتامبر، بنا بر قرار قبلی، ما، فعالین سازمان زنان 8 مارس در برمن، در یکی از خیابان های مرکزی شهر که عموماً اکسیون های رادیکال در آن برگزار می شود، گرد آمدیم. مطابق جمع بندی در جلسات هماهنگی، با توجه به محدودیت نیروها و توان جسمی، و همچنین برای اینکه تحرک بیشتری داشته باشیم، قرار شد که با تی شرت های هم رنگ و به گردن آویختن شعار و عکس های افشاگرانه در رابطه با کشتار زندانیان سیاسی در دهه 60 و به ویژه، تابستان 1367 توسط جمهوری اسلامی، به پخش وسیع اعلامیه و صحبت با مردم، اقدام کنیم.

روی تی شرت ها شعارهایی در رابطه با رهایی زنان به عنوان شرط انقلاب، به زبان های مختلف، چاپ شده بود. شعار مرکزی که ما به گردن آویخته بودیم هم ترجمه آلمانی شعار " قتل عام هزاران زندانی سیاسی توسط جمهوری اسلامی ایران فراموش نخواهد شد." و " جنایات جمهوری اسلامی در دهه 60، در تاریخ به ثبت رسیده و باید در حافظه ها باقی بماند." بود. عکس هایی از قبر های بی نام و نشان خاوران، خانواده های جانبختگان، مراسم سالگرد در ایران و جهان، هم تصاویری بودند که ما به همراه داشتیم.

ما در طول خیابان، در هر دو سو حرکت می کردیم و سعی می کردیم حین پخش اعلامیه سازمان زنان 8 مارس، به سه زبان آلمانی، انگلیسی و فارسی، که متن خلاصه شده بیانیه مرکزی سازمان بود، توجه عابریں را به موضوع جنایات رژیم ایران جلب کنیم.

این تجربه که ما خودمان را به یک محل ثابت برای پخش اعلامیه محدود نکرده بودیم، در مجموع مثبت بود و به ما این امکان را می داد که بنا به تشخیص موقعیت و شرایط، جا به جا شویم و با طیف وسیعتری از مخاطبین، گفتگو داشته باشیم. عکس العمل عابریں هم متفاوت بود.

جالب بود که درصد قابل توجهی از عابریین، علی رغم تصویرمعتدلی که مدیای آلمان از دولت روحانی به نمایش می گذارد، با جنایات جمهوری اسلامی ایران در سطوح مختلف آشنایی داشتند. مسئله سرکوب زنان از مواردی بود که اغلب افرادی که با ما به گفتگو می نشستند به آن اشاره داشتند. چند نفر حتی از قتل عام زندانیان سیاسی در تابستان 67 هم اطلاع داشتند و در رابطه با جزئیات این کشتار هم اخباری را از طریق اطلاعیه های سال های گذشته سازمان زنان 8 مارس و سایر فعالین سیاسی شهر، شنیده بودند و اذعان داشتند که نباید بگذاریم که این جنایات فراموش شوند. شنیدن این سخنان از مردمی که با آنها از نزدیک آشنایی نداشتیم بسیار امیدوارکننده بود.

برخی هم ما را مورد انتقاد قرار می دادند که وقتی در زمان کنونی روزانه هزاران نفر، با سیاست های قدرت طلبانه امپریالیستی، در خاورمیانه و آفریقا و سایر نقاط جهان، کشته و معلول و بی خانمان می شوند یا مورد تجاوز قرار می گیرند، افشاگری جنایاتی که یک رژیم در بیست و هشت سال پیش، مرتکب شده، از اهمیت چندانی برخوردار نیست و بهتر است ما خود را روی افشای جنایاتی که در حال حاضر در جهان رخ می دهد، متمرکز سازیم. پاسخ ما به این انتقاد این بود که هدف ما هم افشاگری ریشه های جنایات کنونی است. ما می خواهیم نشان دهیم که آنچه امروز در جهان رخ می دهد، به ویژه در خاورمیانه و آفریقا، ادامه همان سیاست هایی است که سال ها پیش توسط جمهوری اسلامی ایران در راستای سیاست های امپریالیسم جهانی به اجرا گذاشته شد. امپریالیست های غربی که با منحرف کردن انقلاب ایران، در راستای طرح کمر بند سبز، و برای مقابله با خطر کمونیسم، به پا گرفتن جمهوری اسلامی خدمت کرده بودند، عامدانه در مقابل جنایات جمهوری اسلامی و به خصوص در مقابل قتل عام زندانیان سیاسی در تابستان 67، سکوت کرده و این رژیم را به عنوان پدرفندامنتالیسم در منطقه، تثبیت نمودند. افشای تاریخ جنایت کارانه رژیم ایران در پناه حمایت غرب، خدمتی است برای افشای چگونگی شکل گیری نیرو های به غایت عقب افتاده و جنایتکار کنونی تحت عناوین مختلف مثل طالبان، داعش، النصر، بوکوحرام و...، و نقش پر رنگ امپریالیسم در آن.

تعداد قابل توجهی اعلامیه در این روز پخش شد، تلاش ما این بود که با تک تک افرادی که اعلامیه می گیرند صحبت کنیم که تا حدود زیادی در این کار موفق بودیم.

سازمان زنان 8 مارس (ایران-افغانستان) واحد برمن

سپتامبر 2016